

**Islands Præsident Ólafur Ragnar Grímssons
tale
ved festmiddagen på Bessastaðir
til ære for
Hendes Majestæt Dronning Margrethe II af Danmark og
Hans Kongelige Højhed Prins Henrik
16. maj 1998**

Deres Majestæt Dronning Margrethe
Deres Kongelige Højhed Prins Henrik
Ærede gæster

Det er Guðrún Katrín og mig en stor fornøjelse at byde Dem velkommen til Bessastaðir og gengælde det venskab og den ære som De viste os kort tid efter, at jeg tiltrådte mit embede.

Det var værdifuldt for mig som ny præsident at mærke Deres Majestæts og kongefamiliens velvilje overfor Island og at modtage gode råd fra Deres Majestæt. De har med forbilledlig elegance erobret Deres folks hjerter og verdens agtelse.

Mens Bessastaðir hilser Danmarks Dronning velkommen denne forårsaften, istemmer svaner og hejler, edderfugle, grågæs og måger den fuglesymfoni, som ligeledes må have tonet her i tidligere århundreder, når kongens fornemste embedsmænd sad til højboards og så ud over tunet, ligesom vi gør det nu i den lyse majaften.

For få år siden skænkede vore arkæologer os den gave at udgrave den gamle kongsgård under Bessastaðirs gulv. Her på Bessastaðir kan man derfor fornemme islandske gæsters respekt overfor minder og skatte fra forrige tiders traditioner og daglige liv. Det er et vidnesbyrd om islændingenes forhold til vore nationers fælles historie.

I lyset heraf byder vi Deres Majestæt og Deres Kongelige Højhed velkommen hjem til et gammelt slægtssted som det islandske folks bedste gæster.

Som en del af forberedelserne til høtideligheden på Þingvellir i år 2000, hvor vi vil mindes, at der er gået tusinde år siden kristendommens indførelse i Island, er det for os en særlig glæde at nyde udstillingen af Deres Majestæts kirketekstiler.

Danmarks og den danske kirkes andel i Islands kristne historie, kirkekultur og kirkekunst, er mangfoldig og indholdsrig. Mit folk bevarer i erindringen Deres Majestæts slægts indsats for at udbrede den kristne tro i Island.

I går aftes så De altertavlen, sem Deres tipoldemor forærede til den lille landsbykirke på Eyrarbakki. Den er endnu et symbol på vores omfattende fælles arv.

I morgen vil De overvære en messe i Domkirken. Dér blev Kong Kristian IX i år 1874 velsignet før han drog til Þingvellir hvor han overlod landets grundlov i islændingenenes egne hænder og sammen med folket fejrede at der var gået tusinde år siden de første bosættelser i Island.

På Vestfjordene besøgte De den lille kirke i Holt, et sted der forvarer sagnet om præster og biskopper, som i embeds medfør hentede mangeartede anliggender og budskaber fra Danmark. Kirken på Þingeyri var Dem et sikkert bevis på, hvordan den første islandske arkitekt i dette århundrede videreførte den uddannelse, han havde fået i Danmark.

Den islandske kirkes historie, tro og tilbedelse er så sammenvævet med den danske arv, at det ofte er vanskeligt at udrede de enkelte tråde.

Deres Majestæts udstilling er et nyt kapitel i vor fælles kristne historie. Et vidnesbyrd – ikke blot om Deres kunst, Deres hengivenhed i troen og Deres tanker, men også et glædeligt præludium til vores kristne højtid i år 2000; en stadfæstelse af, at danskere og islændinge vil kunne væve troen, historien og kulturen sammen – også i kommende tider.

Bessastaðir forbinder vore nationer. Hine tiders gamle kongsgård og vore dages præsidentsæde udgør en enhed, der forbinder fortid og fremtid i vor fælles historie; og det er et udsøgt sted at fremvise islændingenenes

oprigtige vilje til i al fremtid at modtage Dem og Deres familie som gode venner.

For os islændinge er det en æressag både at dele lærdom fra vor fælles historie og overvejelser om fremtiden med Deres Majestæt og den kongelige familie.

Vi påskønner meget, at Deres Majestæt og Deres Kongelige Højhed har gjort os den ære at følge Deres udstilling til Island, og har givet Dem tid til at besøge den bygd i Vestfjordene, der for nøjagtig tres år siden modtog Deres far og mor, daværende kronprins Frederik og kronprinsesse Ingrid.

Det var mig en særlig fornøjelse at vise Dem Vestfjordenes smukke og storslående natur og at mærke folkets varme følelser for Dem og Deres slægt.

Ligesom det står skrevet i gamle bøger, har Islændingene længe agtet deres arvekonge og herre. I vor tid viser de også stor agtelse for statsoverhovederne – både deres præsident og andre. På trods af dette er det nu alligevel sådan med bønder, sømænd og andre af vor øs beboere, at skjalde og kunstnere som regel har været de højest agtede. At kunne digte, male og lave kunstværker af tråd, træ, sten eller andet har i folkemunde været mere værdigt end at styre landet.

Kunstneren Margrét Þórhildur – som islændingene altid kalder Deres Majestæt, stolte af Deres islandske navn – har nu gennem Deres virke opnået højere plads hos mit folk end noget statsoverhoved kan opnå i kraft af sit embede.

Kirketekstilerne viser, sammen med malerier, teater- og balletkulisser samt andre dele af Deres kunstneriske virke, en mangesidig kunstner, og giver Dem hæderspladsen i kunsternes æresloge, hvilket for islændingene er det fornemste af alle højsæder.

Vi takker Deres Majestæt for deres bidrag til Kunstfestivalen i Reykjavík og udtrykker vor begejstring for, at Island atter har fået lov til at hylde Dem og Deres Kongelige Højhed her på Bessastaðir.

Kære gæster, jeg beder jer om at rejse jer og løfte glassene til ære for Hendes Majestæt Dronning Margrethe og Hans Kongelige Højhed Prins Henrik.